

בבית המשפט העליון

בש"פ 7144/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: אבו רייא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור חלקי למתן צו איסור פרסום

בשם המבקש: עו"ד אילן סופר ועו"ד נתנאל שאול

החלטה

1. המבקש הוא עורך דין הנחשד בעבירות של מתן שוחד וקשירת קשר לביצוע פשע.

2. בהחלטה מיום 10.10.2018 הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרו של המבקש בשישה ימים. כן קבע בית המשפט, כי אין מקום לאסור את פרסום שמו של המבקש בהתאם לבקשתו לפי סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), תוך שצייץ כי נתן דעתו לטענות החשוד בדבר מצבו הרפואי ובדבר פגיעות אפשריות שעשויות להיגרם למשלח ידו של החשוד כתוצאה מפרסום שמו, אך לא מצא כי נסיבות העניין מצדיקות את מניעת הפרסום. לבקשת בא כוחו של המבקש עיכב בית משפט השלום את ההחלטה להתיר את פרסום שמו של החשוד ביום אחד.

3. ביום 11.10.2018 נדחה ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, ופרסום שמו של המבקש עוכב עד ליום 12.10.2018.

4. ביום 12.10.2018 הוגשה בקשת רשות ערעור זו, לפי סעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט, במסגרתה חזר המבקש על טענות שהועלו בפני הערכאות הקודמות. נטען כי למבקש עלול להיגרם נזק רפואי כתוצאה מפרסום שמו, בין היתר נוכח חששו של המבקש מהשלכות הפרסום האפשריות על משלח ידו.
5. דין הבקשה להידחות, שכן אין היא מעוררת כל שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש.
6. סוגיית איסור פרסום שמו של חשוד נדונה פעמים רבות בפסיקתו של בית משפט זה (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004); רע"פ 4898/17 פלוני נ' אגף המכס והמע"מ חקירות ירושלים (2.7.2017); רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013); ולאחרונה ממש בהחלטתי בבש"פ 7087/18 גנון נ' מדינת ישראל (11.10.2018)).
7. עניינה של הבקשה הנוכחית הוא ביישום הדין על נסיבות המקרה הקונקרטי ואינה מעלה כל שאלה עקרונית המצדיקה רשות ערעור. משכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לה (בש"פ 1999/17 שם טוב נ' מדינת ישראל (3.3.2017); בש"פ 5355/16 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2016); בש"פ 6806/14 חכים נ' מדינת ישראל (15.10.2014)). גם לגופם של דברים איני סבור שנפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.
8. הבקשה נדחית, ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצידה.
- ניתנה היום, ג' בחשון התשע"ט (12.10.2018).

ש ו פ ט